

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 99/2016
Λουξεμβούργο, 15 Σεπτεμβρίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-484/14
Tobias Mc Fadden κατά Sony Music Entertainment Germany GmbH

Ο επιτηδευματίας που προσφέρει στο κοινό δωρεάν πρόσβαση σε δίκτυο Wi-Fi δεν υπέχει ευθύνη για προσβολή δικαιώματος του δημιουργού στην οποία προέβησαν οι χρήστες του δικτύου

Ωστόσο, ο ως άνω επιτηδευματίας μπορεί να υποχρεωθεί να προστατεύσει το δίκτυό του με χρήση κωδικού ώστε να θέσει τέρμα στην προσβολή ή προς πρόληψή της

Ο Tobias Mc Fadden είναι διαχειριστής ενός καταστήματος τεχνικού εξοπλισμού εικόνας και ήχου, εντός του οποίου παρέχεται στο κοινό δωρεάν πρόσβαση σε δίκτυο Wi-Fi, προκειμένου να ελκύεται η προσοχή των δυνητικών πελατών στα προϊόντα και τις υπηρεσίες του. Το 2010, διατέθηκε παράνομα στο κοινό για τηλεφόρτωση μέσω του δικτύου αυτού ένα μουσικό έργο, τα δικαιώματα του οποίου έχει η Sony. Το Landgericht München I (1ο πρωτοδικείο Μονάχου, Γερμανία), το οποίο επιλήφθηκε της διαφοράς μεταξύ της Sony και του T. Mc Fadden, εκτιμά ότι ο T. Mc Fadden δεν προσέβαλε ο ίδιος τα συγκεκριμένα δικαιώματα του δημιουργού. Εξετάζει όμως τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι ο T. Mc Fadden ευθύνεται εμμέσως για την προσβολή αυτή λόγω της μη προστασίας του δικτύου του Wi-Fi. Διατηρώντας αμφιβολίες ως προς το αν η οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο¹ αντιτίθεται σε μια τέτοια έμμεση ευθύνη, το Landgericht υπέβαλε μια σειρά ερωτημάτων στο Δικαστήριο.

Συγκεκριμένα, η οδηγία αποκλείει την ευθύνη των ενδιάμεσων παρόχων υπηρεσιών για παράνομη δραστηριότητα τρίτου, όταν η παροχή τους συνίσταται σε «απλή μετάδοση (mere conduit)» των πληροφοριών. Ο ως άνω αποκλεισμός της ευθύνης ισχύει υπό την επιφύλαξη ότι πληρούνται τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις, ήτοι ότι 1) ο φορέας παροχής υπηρεσιών δεν πρέπει να αποτελεί την αφετηρία της μεταδόσεως των πληροφοριών, 2) δεν πρέπει να επιλέγει τον αποδέκτη της μεταδόσεως και 3) δεν πρέπει να επιλέγει ούτε να τροποποιεί τις πληροφορίες που αποτελούν το αντικείμενο της μεταδόσεως.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι η δωρεάν διάθεση στο κοινό δικτύου Wi-Fi προκειμένου να ελκύεται η προσοχή των δυνητικών πελατών στα προϊόντα και τις υπηρεσίες ενός καταστήματος αποτελεί «υπηρεσία της κοινωνίας της πληροφορίας» κατά την έννοια της οδηγίας.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι, στην περίπτωση που πληρούνται οι ως άνω τρεις προϋποθέσεις, δεν υφίσταται ευθύνη του παρόχου των υπηρεσιών ο οποίος, όπως ο T. Mc Fadden, παρέχει πρόσβαση σε δίκτυο επικοινωνιών. Επομένως, **ο δικαιούχος δικαιωμάτων του δημιουργού δεν μπορεί να ζητήσει από τον παρέχοντα τις υπηρεσίες αποζημίωση με το αιτιολογικό ότι το δίκτυο αυτό χρησιμοποιήθηκε από τρίτους για την προσβολή των δικαιωμάτων του.** Εφόσον η αγωγή αποζημιώσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, αποκλείεται επίσης η δυνατότητα του δικαιούχου των δικαιωμάτων να ζητήσει επιστροφή των εξόδων οχλήσεως ή των δικαστικών εξόδων της αγωγής.

Αντιθέτως, η οδηγία δεν αντιτίθεται στο να ζητήσει ο δικαιούχος των δικαιωμάτων από εθνική αρχή ή δικαστήριο να υποχρεωθεί ο παρέχων τις υπηρεσίες να θέσει τέρμα στην

¹ Οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 2000 για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά («οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο») (ΕΕ L178, σ.1).

προσβολή των δικαιωμάτων του δημιουργού στην οποία προβαίνουν οι πελάτες του ή να προβεί σε ενέργειες για την πρόληψη μιας τέτοιας προσβολής.

Τέλος, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι δικαστική διαταγή που διατάσσει την **προστασία της συνδέσεως στο διαδίκτυο με χρήση κωδικού** μπορεί να διασφαλίσει την ισορροπία μεταξύ, αφενός, των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των δικαιούχων τους και, αφετέρου, του δικαιώματος της επιχειρηματικής ελευθερίας των παρεχόντων πρόσβαση και του δικαιώματος της ελευθερίας πληροφόρησης των χρηστών του δικτύου. Το Δικαστήριο επισημαίνει, ειδικότερα, ότι ένα τέτοιο μέτρο ενδέχεται να αποτρέψει τους χρήστες της συνδέσεως από το να προσβάλουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Συναφώς, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι, για να διασφαλιστεί η επίτευξη του αποτρεπτικού αυτού αποτελέσματος, πρέπει να υποχρεώνονται οι χρήστες, για να μη μπορούν να ενεργούν ανώνυμα, να αποκαλύπτουν την ταυτότητά τους πριν λάβουν τον απαιτούμενο κωδικό χρήσεως.

Αντιθέτως, η οδηγία αποκλείει ρητώς τη λήψη μέτρου ελέγχου των πληροφοριών που μεταδίδονται μέσω ενός δικτύου. Ομοίως, μέτρο που συνίσταται στην πλήρη διακοπή της συνδέσεως στο διαδίκτυο χωρίς να εξεταστεί η λήψη μέτρων που θίγουν σε μικρότερο βαθμό την επιχειρηματική ελευθερία του παρέχοντος την εν λόγω σύνδεση, δεν θα μπορούσε να συμβιβάσει τα ως άνω αντιτιθέμενα μεταξύ τους δικαιώματα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο ανατίθεται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106